

PRO DOCTORE

IOANNE GASPARE

DE PERISANZ,

*Virum Coadiutores Sanctæ Ecclesiæ Metropolitanae Cesarau-
gustan. sint eligibiles ad officia eiusdem.*

ILLVSTRISSIMI DOMINI.

EX eo quod in Capitulo fuit mota quæstio propo-
sita, iussu admodum Illustris D. V. ab eruditissi-
mo Domino Gallan, huius Sanctæ Metropoli-
tanæ Ecclesiæ, Canonico Doctorali meritissi-
mo, mihi datum fuit dubium inferius positum,
supraque propositum. Si tam grauisimo litera-
tissimoque Capitulo, tantæque dubitationi (in responsione sub-
sequenti) satis non fit, (Voluntas pro facto reputetur, nam in
rebus magnis sat cogitasse) defensionem propriæ, profelsioni alien-
næ, ac in genij tenuitati mei, condonetur. Desperationis enim
speciem sperem, si filius legitimus cum sim (& si indignus) ho-
rum veniã sine hæsitatione, & fide firma, a tanta matre, ac agni
sponsa non sperarem, cum filij abortibi, nec dum similia verum
etiam longe maiora experiantur. Hoc vnum tamen deprecor
D. V. vt non lateat ipsam (vt in admodum Illustri Capitulo di-
xi, quod iterum repeto) electionem actualem alienam esse a de-
siderio meo, nam libenter renuntiabo illam, toto tempore quo
Coadiutor existam, si alias, capacitas, & habilitas electionis, si
ad me bono iure ad inueniatur pertinere, præseruetur.

Pro ratione dubitandi.

Videtur dicendum, Coadiutorem non posse eligi ad offi-
cium, quod ex dispositione statuti requirit, vt eligendus sit *Ca-
pitularis.*

Primo, quia verba statutorum sunt intelligenda proprie, &

A

verè

2167
verè, non autem impropriè, & fictè, ex doctrina Bartholi com-
muniter recepta. in l. omnes populi in 6. quest. vers. ulterius quero
de iust. & iure, cum innum, quos iungit Alderan. Mascard. de
statut. interpr. conclus. 2. ex nu. 111. Vnde concludit num. 214.
quod si statutum prohibet mulieres portare perlas sub certa pæ-
na, non comprehendet portantes perlas fictas; sed Coadiutor
est Canonicus fictus, vt cum multis firmat Barbosa *Canonic. &*
Dignit. cap. 29. nu. 3. Loter. de re benef. lib. 2. quest. 25. num.
11. cum seqq. Ergo statutum iubens Capitularem eligendum,
-non admittet electionem Coadiutoris.

Et ad hoc propositum sunt valdè notanda verba nostri Cano-
nici, D. Ludovici Sarabia de iurisdic. adiunc. q. 29. num. 45.
ibi, ex Sac. Ritu Congreg. & decis. 456 n. 9. p. 1. recentis. scribit.
Declaratum fuit Canonicorum Coadiutores viventibus Coadi-
utis non esse habendos pro veris Canonicis, etiam si Coadiutores
sint cum futura successione, quia non habent ius in Canonicatu,
sed ad Canonicatum, unde non sunt Capitulares.

Neque prædictis obstat clauula Bullæ, Coadiutorix quæ tri-
buere videtur Coadiutori, vt inservire valeat officia Coadiuto-
rius competunt, nam loquitur de officijs quæ ratione Canonicæ
competunt, *Rota apud Peña in Tirafonen. Coadiuto. 27. de*
Octub. 1600. in recollect. à Franc. 856. num. 4. & decis. 790.
num. 4. In his verò quæ speciali nominatione indigent non ad-
mittitur Coadiutor, ita *Barb. dict. cap. 29.* qui postquam dixit n.
31. quod non potest esse Iudex Apost. seu Delegatus Pa-
pæ, vel designari Iudex Sinodalis, & comissionem factam Di-
gnitati non transire in eius Coadiutorem, non solum quando
fuit expressum nomen proprium, sed etiam quando nõ fuit ex-
pressum, *addit. nu. 40. Nec potest exercere officia ad quæ coadiu-*
tus electus est; nam in his quæ speciali nominatione competunt Co-
adiuto non venit Coadiutor, nec eum representat allega Garciam
p. 4. c. 5. nu. 88. in addit.

Hæc doctrina mirificè videtur aptari decissioni præsentis
controversiæ, nam in Ecclesia omnes functiones fiunt per Co-
adiutorem nomine coadiuti, ita vt in his nunquam nominetur
Coadiutor taliter vt electio ipsa fiat expresso coadiuti nomine.

Ulterius ad interpretationem statuti (sto quod illa egeret) re-
curren-

currendum esset ad observantiam subsequendam, & inspiciendum quo iure Capitulum retro in huiusmodi casibus usum fuerit, *ut ex l. n. interpretatione, l. nam Imperator de legi. docet Alderan. Mascard. de statu. interpr. concl. 3. nu. 41. 42. 43.* non reperitur quòd electo Coadiuto exercuerit officium Coadiutor, ergo non est admittendum præcipuè cum novitates non sint de facili admittendæ, *ut latissimè Valenz. conf. 114. nu. 28.*

Hæc sunt quæ Capituli iussu breviter congeri pro ratione dubitandi, alij alia congerent quæ ego non sum assequutus.

Responsio ad rationem dubitandi.

Ad primum respondetur. Coadiutor est Capitularis, *ut probatur ex multis: ergo Coadiutor est eligibilis.*

Probat^rur 1. Ex praxi Ecclesiæ (quæ est optima legum, & statutorum interpretæ) diuturnitate temporum comprobata. Nam nihil certius, & notius, in ea, ex statuto, quam quòd requiruntur ad minus quindecim Capitulares, ad Capitulum legitimè conficiendum; sed completo numero quindenario, vno, duobus vel pluribus coadiutoribus conficitur legitimè Capitulum: ergo coadiutor est Capitularis etiã ex his, quæ perrinent ad statuta; maior est certa, & per se nota, & probatur ex statuto Ecclesiæ *parte 4. cap. 3. §. el Dean, & est ut sequitur: El Dean, o Presidente no proponga negocio alguno en Cabildo de gracia, de justicia, ni se tratè, de termino, no estando presentes, por lo menos quinze Capitulares, so pena de seys ducados para la fabrica, y lo que con menos numero de Capitulares se hiziere, sea de ningun efecto, salvo para hazer algunas notificaciones, q para esto bastara el numero q se requiere de derecho.* Minor verò probatur: Nam inclusis coadiutoribus, in numero quindenario celebratur, & perficiuntur capitula, legitimèq; proponuntur negotia, regulantur vota, & à maiori parte resolvuntur, & patet, ex quâ plurimis actibus Capitularibus, 2. *Februarij 1646.* fuit habitum Capitulum num. 15. Capitularium cõprehensio in eo domino Torrero coadiutore 25. *Novembris 1648.* Etiam alijs 15. Capitularibus, incluso domino Coello coadiutore, & 28. *Novembris etiam eiusdem anni 1648. num. 16.* inclusis dominis Martel, & Coello Coadiutoribus.

ribus. *Et i. Februarij 1649. num. 15. incluso domiuo Coello Coadiuctore, & 26. Martij 1650. n. 16. inclusis domino Coello, & Perisanz Coadiuctoribus, & in actibus capitularibus antecedentibus, & subsequētibus adinueniētur similia, quam plurima, quod esset longum recensere, in quibus fuerunt confecta, quam plurima iustrumenta actiuè, & passiuè, ad Capitulum pertinentia, in quibus omnibus indistinctè Coadiuctores habētur, & nominantur Capitulares, legitimè Capitulum facientes, ac celebrantes, ac Dignitates, & Canonici proprietarij, (secūs Capitula essent nulla, & falsa, quod est omninò falsum:) ergo Coadiuctores ex statuto sunt Capitulares, ac per consequens eligibiles.*

Secundo probatur. *Coadiuctoriæ gratia (de qua in præsententi) Constituit Ioannem Gasparem de Perisanz in Coadiuctorem irreuocabilem, in regimine Canoniciatus, & Prebende illorumque rerum, & honorum omnium in spiritualibus, & temporalibus, cum plena, libera, & omnimoda potestate facultate, & auctoritate faciendi, dicendi, gerendi, exercēdi, & procurandi, omnia, & singula, quæ ad huiusmodi coadiuctoris officium de Iure, usu, & consuetudine, aut alias ~~de~~ quomodolibet spectant, & pertinent, ac cum voce, & loco in Capitulo eiusdem Ecclesiæ, ac cum omnibus prebementijs, gratijs, & officijs, ad Ægidium Petrum quomodo libet spectantibus, & pertinentibus, etiam conuindicum, & adiunctorum, ad instar aliorum Canoniorum, & hæc in Bulla formaliter, & alia, &c. Sed ex eo, quod habet vocem, in Capitulo fit de Capitulo, perea quæ tradit Felinus, in cap. cum accessissent num. 34: ergo coadiuctor est Capitularis, ac per consequens eligibilis.*

Tertio probatur. *Canonicus proprietarius, non inniciatus Ordine Sacro, non est Capitularis, quia non habet vocem in Capitulo; sed Coadiuctor Ordine Sacro inniciatus habet vocem actiuam, & passiuam, in Capitulo: ergo coadiuctor est Capitularis, ac per consequens eligibilis: maior est certa, à Iure, Statuto, & praxi Ecclesiæ; minor vero probatur, ex Garcia de beneficijs 4. p. cap. 5. num. 87. & 136. cum Leone, in Thesauro, cap. 19. n. 69. & 70. & Rota apud Peña, in vna Salamanca. coadiuctoriæ i. Iulij 1594. talata à Garcia vbi supra num. 150. & quia magistralis ad casum præsentem ponitur hic, estque tenoris sequentis.*

Ad ultimam difficultatem, & in ordine quintã in hac causa decidendam, an Ioannes coadiutor posset habere vocẽ actiuam, & passiuam in Capit. tau in rebus ordinarijs, quam in officijs Sede Episcopali vacante, & in iurisdictione de la Valdoba, quam capitulum Salamantinum exercet, & in ferendis suffragijs in prouisionibus Canonicatus ad Capitulum pertinentium? Domini aff. responderunt inspecta potissimum formula coadiutoria, in qua D. Ioannes Baptista Polancus fuerat datus coadiutor Antonio cum plena, & libera, & omnimoda facultate, & potestate, & ut haberet stallum in choro, & vocem in Capitulo, & omnes, & singulas prerogatiuas, & honores intra, & extra Ecclesiam Salamantinam, tanquam ipsius Ecclesia Canonicus, cum enim, ut dictum fuit in decisione facta die 20. Iunii, forma, & verba coadiutoria sint attendenda, supradicta erant adeo late patentia; ut censendum foret coadiutori, ea omnia fuisse concessa quae coadiuto competebant, cap. is cui de electione li. 6. Oldrad. cõs. 44. num. 2. de voce actiua, & passiuã, dubitari non poterat, cum coadiutoria stallum in choro, & vocem in Capitulo indistincte cõcederet, l. 1. §. generaliter, ff. de leg. præstan. denique clausula, omnia, & singula in coadiutoria posita operabatur, ut coadiutus, posset ea omnia agere, & exereere, quae poterat coadiutus, glos. cap. 1. vers. officium de clerico ægrotate lib. 6. id verò, quod dicebatur: verba coadiutoria recipere interpretationem à iure communi, quo inspecto non potest coadiutor quaecumque competunt coadiuto, Oldrad. cõs. 44, n. 3. Anch. de Imola in a. fi. de clerico ægrotante, Domini dixerunt procedere, quando verba essent dubia, & ambigua, secus autem esse, cum ex verbis clavis, ut in casu proposito, apparet coadiutori ea omnia fuisse concessa, quae alijs Canonicis competebant, ex quibus euidenter sequitur, quod coadiutor est capitularis, ac per consequens eligibilis.

Quarto probatur. Ex Castro Palao tract. 13. de beneficijs, pã 10. disp. 1. num. 17. & probat sic. Coadiutori cõceditur plena, & omnimoda potestas, &c. Eidem conceduntur omnes prerogatiuae, &c. Item conceditur, ut habeat vocem, in Capitulo; sed ex qualibet earum concessione est Capitularis, & eligere, & eligi potest: ergo est Capitularis, & eligibilis.

Nec obstat 1. quod ex aduerso dicitur ad probationem suã

conclusionis, quod verba statutorum sunt intelligenda proprie, & non fictè, nam ex hoc nihil concludit contra istam partem, vt patet ex dictis supra in prima probatione nostræ conclusionis. Et cum hoc negatur minor quod Coadiutor est Canonicus fictus.

Nam 1. respondetur, quod contrarium probatur. Ex Garcia *dicta 4 p. cap. 5. num. 146.* & redit rationem, *Cum in rigore Canonicus fictus non sit, quia nec ius, nec Papa talem fingit*, hæc ille. Nā coadiutori cōcessæ sunt omnes prærogatiuæ coadiucto cōpetentes, vt ex decisione Salmantina supra apposta apparet, Canoniciq; proprietarij tenentur inserbire, & ministrare ei, in omnibus functionibus Canonicalibus. Barbof. *de Canon. & Dignit. cap. 29. nu. 54.* & est praxis huius Ecclesiæ: ergo coadiutor non est Canonicus fictus.

Secundo responderur. Ex Barbof. *lib. 3. de iure Eccles. vniuers. cap. 3. num. 99.* & *lib. de Canon. & Dignit. cap. 29. num. 54.* & Castro Palao *tract. 13. disp. 1. punto 10. num. 23.* coadiutor agit, in Capitulo nomine proprio concessione Pontificis, taliter, quod si de interesse coadiucti, in illo agatur, non debet ab eo exire, & sic potest dare suffragia coadiucto, idem tenet. Sebast. Cæsar. *de Ecclesiastica Hier. disp. 14. n. 12.* ~~Co~~ coadiutor non est Canonicus fictus.

Tertio respōdetur. Coadiucto excommunicato, coadiutor nō est excludendus, ab insistentia, in diuinis Officijs, alijsq; muneribus prebendæ, ob excommunicationē coadiucti. Garcia *dict. 4. part. cap. 5. num. 84.* & sic decisum fuisse, in vna Salmaticen. Coadiuctoria 9. *Iulij. 1595.* in reuocatis à nostro Frances 445. *nu. 3.* ex eo quod iure, & nomine proprio inserbit Ecclesiæ, ad ea quæ tenentur ratione coadiuctoria. Et quod etiam lucratur portionē sibi assignatam, & fructuum quam distributionum, ex ea eadem decis. *num. 4. sequenti*, . Idem tenent Castro Palao, vbi supra *num. 16.* & Barbofa *dicto lib. 3. num. 87.* & Gonzalez, ab eodem allegato, sibi, vbi supra *nu. 123.* ac idem Barbofa *de Canon. & Dignit. c. 29. n. 46.*

Ad authoritates Sarabix, & Barbofæ ex aduerso allegatis, nihil aliud cōcluditur ex eis, nisi quod coadiutores, non sunt proprietarij, quod libenter conceditur, & sic nihil concludit con-

tra istam partem. Quod etsi verum sit, quod nō habet ius in re in tota præbēda, fallum est quod non habeat illud in portione sibi assignata iuxta terminos concessionis Apostolicæ.

Nec etiam obstat, ex aduerso dictum, quod clausula *Officijs*, in Bulla gratiæ coadiutoriæ (de qua in præsentī) apposita debet intelligi, de officijs, quæ competūt coadiucto ratione Canoniciatus, & Præbendæ.

Nam respondetur primo, quod sine tali clausula, *Officijs*, tribuuntur coadiuctori, ut patet ex decisione Salmanticens. coadiutoriæ supra integre posita, & sic non probat intentum.

Nec etiā obstat si obiciās, quod in Ecclesia, munera & officia Canonicoꝝ sunt in duplici differentia, nam quædā sunt communia, vt sunt quæ continentur, i. *parte statutorum lib. i. cap. 15.* & quod hæc competunt coadiuctori, ratione Canoniciatus, & Præbendæ, secus vero alia quæ sunt specialia, & continentur *in eadem i. parte statutorum cap. 10. § de los Capitulares.*

Nam respondetur i. quod officia specialia huiusmodi non aliunde competunt coadiucto, nisi à Canoniciatu, & Præbenda, vt patet ex decisione Salmanticens. supra posita, quæ continet officia specialia, & distincta à relatis in dicto *cap. 15. statutorū*, vt pete officia, Sede Episcopale vacante, & iurisdictionem de la Valdoba, quæ erant eligibilia, & sic nihil concludit contra istam partem.

Secundo respondetur, Quod coadiuctores sunt in possessione officiorum, quæ continentur *in dicto cap. 1. §. de los Capitulares*, (que non sunt de communibus, sed de specialibus) & probatur. Nam coadiuctores habent possessionē exercendi officia custodis chori, & punctatoris, quæ continentur in officiis specialibus dicti statuti: ergo sunt habiles ad exercenda omnia officia contenta in dicto statuto. Quod custos chori, & punctator pertineant ad statutum, probatur ex §. allegato tenoris sequentis: *De los Capitulares; uno haçe ofiçio de custos chõri, otro Apuntador, otro Maestro de Ceremonias, otro Secretario del Cabildo: dos Archiveros, dos Bibliotecarios, y Administradores de las obras pias, y Hospit al de la Iglesia, Aniversarios, Sacristia, Mensa capitular, y com un: tres Depositarios de haçienda, y dos Contadores;* quod coadiuctores Canonicoꝝ sunt in possessione exercē

di officia custodis chori, & puntatoris, est per se notum: ergo sunt habiles ad cætera officia eiusdem statuti, cum omnia in eodem statuto pariformiter contineantur, & non sit maior ratio vnius quam alterius.

Nec obstat si dicas, quod custos chori, & puntator, præstantur per turna, cætera vero officia sunt eligibilia scrutinio secrete: Nam respondetur, quod non obstat, quia ex hoc quod præstantur vno, vel altero modo non tollit, quod perteneant ad idem statutum, & cum coadiutoria habeat clausulam *Officijs* specialem, & ex decis. Salmantina constat, quod sine illa conceduntur officia coadiutoribus similia, ergo cum illa, multo melius sunt concedenda: ergo coadiutor nedum est habilis ad officia, veram etiam habet possessionem de illis, vt dictum est.

Tertio respondetur ratione, & probatur, quod officia specialia sunt concedenda coadiutori. Seclusis Canonatu, & Præbenda a coadiuto, neque est Canonicus, neque Capitularis: ergo neque eligibilis, ad aliquod officium, (quia alias non est privilegiatus) ergo omnia competunt coadiuto a Canonatu, & Præbenda; sed omnia quæ competunt coadiuto a Canonatu, & Præbenda tribuuntur coadiutori, vt ex aduerso fatetur, atq; sine clausula *Officijs* conceduntur officia specialia, (vt pote officia Sede Episcopali vacante, & iurisdictionem de la Valdobra, quæ erant eligibilia) vt patet ex decisione supra posita Salmaticen. in cuius formula non erat apposita clausula *Officijs*: ergo in nostro casu sunt concedenda, maximè cum ex Barbosa *lib. 3. de iure Ecclesiast. uniuers. cap. 10. num. 48. & de Canon. & Dignit. cap. 29. num. 2.* Parisio *de resignat. lib. 7. quest. 20. num. 19.* Potestas, authoritas, & officium coadiutoria pendente a formatione eiusdem, & sic ante omnia inspiciendus est ipsius litterarum tenor, at cum coadiutoria (de qua in præsentibus) habeat clausulam *Officijs*, (quæ non adinuenitur in formulis adductis à Gonzalez, Garcia, Barbosa, Castro Palao, & aliis;) quod necessario dicendum venit, esse concedenda officia, secus non tribueretur aliquid nouo coadiutori, vt suum fortiatur effectus clausula, *Officijs*, quæ cum sit gratiosa latè interpretanda venit, vt iuris notum est.

Et minus obstant allegatæ decisionē ex aduerso apud PENA.

Tirafonen. coadiutorix die 25. Octobris 1600. In recoletis à nostro Frances, 856. num. 4. & 760. etiam num. 4. habita 8. Nouemb. 1599.

Nam responderetur, quod neque in vno, neque alio num. 4. allegatis, imo potius, neque in integris decisionibus, & parte aliqua earumdem fit aliqua mentio de officijs coadiutorix, & quod in num. allegatis solum fit de loco, in quo debeat sedere coadiutor, vt inspicienti, & legendi clare patebit.

Nec etiã obstat illud quod in his, quæ speciali nominatione indigent, non admittitur coadiutor, quia coadiuctum non representat, & inde sequeretur trãsitus de persona, ad personam.

Nam responderetur 1. Quod obiectio non applicatur casui præsentis, nam procedit, in casu decisionis allegatæ 790. de iubilatione coadiucti, quæ non transibat ad coadiuctorem, quia huiusmodi pibilegium competeat coadiucto, non ratione Canoniciatus, & Præbendæ, sed quia acquisitum erat longo, & laborioso serbicio personali, iam præstito, quod de persona, ad personam transire non debebat, quod est diuersum, vt patet in decisione à num. 11. vsq; ad 15. & vltimum.

Secundo responderetur. Quod quidquid sit in alijs, autoritas Barbolæ non apropiatur casui præsentis. Nam verba non sunt intelligenda materialiter, pro, vt in cortice sonant, sed secundû finem intententû, & moraliter non potest intelligi; quod electio cadat in personam coadiucti, nisi in personam coadiuctoris, & explicata ambilogia, quam patitur obiecto patefiet nã aliud est eligere personam coadiucti, & aliud est eligere coadiuctoris personam, & sequenti discursu declarabitur.

Electio est actio facultatiba pendens a voluntate elicientis, iuxta axioma philosophi. nihil volitum, quin præcognitum, nihil præcognitum, quin sensatum, sed manifestum, est dominis capitularibus, coadiuctum absentem esse, & futurum, moraliterq; impeditum, & impossibilitatum habitualiter existere, nec dum ad officia exercenda, verum etiam ad residentiam faciendam: ergo dicendum est, quod vota elargita in scrutinio secreto ad officium depositarij data fuerunt à dominis capitularibus cum intentione, vt caderent in personam coadiuctoris habilis, & capaxis ex statuto, vt capitularis, vt supra probatum

exitit, antecedens est per se notorium, & fuit causa expressa cō-
 cessionis coadiutoria, vt patet ex Bulla; consequentia vero
 probatur, quia nemo intendit operari moraliter impossibile; at
 que coadiutus ex infirmitate habituali est moraliter impossi-
 bilitatus, vt dictum est: ergo vota elargita fuerunt, vel elargiē-
 tur in personam coadiutoris, vt electio habeat locum: ergo nō
 trāsit de persona coadiuti, ad personam coadiutoris, cum in ista-
 tam, & non in illam fuerint elargita, vt patet. Ex quibus sequi-
 tur, quod non adaptatur casui præsenti, authoritas Barboſæ, nā
 procederet, in casu, quod electio fieret, de coadiuto, quæ hic nō
 habet locum, cum non intenta fuerit in elargitione votorum à
 Capitularibus, cum huiusmodi moraliter impossibile, non intē-
 dāt. Et sic electio hic de coadiutore venit intelligenda iuxta fi-
 nem intentum à Capitularibus.

Uterius respōdetur, ad illud quod dicitur de nomine. Quod
 concluderet, si electio fieret de persona coadiuti, & coadiutor
 nomine illius intervire velet; at cum hic non fiat, nisi de perso-
 na coadiutaris, (nam cognomen, & appellitus Cebrian, est
 nomen verè, & realiter significans Perisanz ex consuetudine
 Ecclesiæ, qui cum proprio nomine agat, sub dicto appellitu Ce-
 brian, vt patet, in heddomadis, ad quas faciendas, persona Ce-
 brian est incapax ex defectu ordinis presbyteratus, & alias ex
 infirmitate) non est cur eodem modo officia præstare non possit,
 ex quaestione de nomine, non reali, sed amphibologico, & sic
 nihil concludit contra istam partem, maximè cum Perisanz ha-
 beat specificam concessionem officiorum per illam clausulam
Officijs, in Bulla appositam, vt dictum est.

Uterius non obstat obiectio, & probatur. Officium specia-
 le quod requirit maiorem industriam, est præſidentia Capituli,
 quod specialiter pertinet ad Decanum, tanquam caput Capi-
 tuli, & in eius absentia, ad Dignitatem, siue Canonicum suble-
 quentem, ex Bulla secularitatis, ex statuto & praxi; sed coadiu-
 tores habent possessionem præſidendi, regulandi, & resoluendi
 in Capitulo, in casu absentia præcedentium: ergo multo me-
 lius sunt concedenda officia, de quibus est data ratio dubitandi
 coadiutribus, nam à maiori, ad minus concludit argumentum,
 maior est certa, minor vero probatur, (non solum de Capitu-
 lo,

lo, verum de aliis requirentibus præsidem, vt facerē computa, & legitimare illa, quæ pertinent ad diuersas administrationes Capituli) ex Canonicali 4. *Octobris* 1646. & ex cõmuni 20. *Mar* tij, etiã 1646. in quibus dominus Martel coadiutor præfuit cõputis, & firmavit illa vai præses, degestis Capituli 14. *Iunij* 1647. & 18. *Iunij* etiã 1647. in quibus etiã præfuit ipse coadiutor: ergo Capitulares habiles, & eligibiles sunt ad officia ex praxi Ecclesiæ: ergo in casu proposito non sunt deneganda coadiutori, maxime cum persona præsidis sit specialiter electa, vt ex Bulla secularitatis, & statuto patet.

Nec obstat quod dicitur ex Barbosa, coadiuctorem non posse gaudere pribilegio coniudicum, & adiutorum, Delegati, Commissarij, Iudicis Apostolici, & Synodalis.

Nam contrarium, vt verius tenet Castro Palao vbi sup. num. 20. ob rationem superius distam, quod omnia quæ competunt coadiucto censentur concessa coadiuctori, per clausulas gratiæ coadiuctoriæ ratione Canoniciatus, & Præbendæ, ac per ea, vt in prædicto est, ex doctrina Felini, sit de capitulo; atq; omnibus de capitulo hoc pribilegium concessum est, vt constat ex Trid. *ses. 6. cap. 4. de reformat. & ses. 25. cap. 6. de reformat.* ergo coadiuctores gaudent pribilegio adiutorum. Tum quia coadiuctus seclusis Canoniatu, & Præbenda non habet illos: ergo veniunt illi a Canoniatu, & Præbenda; sed omnia, quæ hac ratione competunt coadiucto tribuuntur coadiuctori: ergo, ex hac eadem ratione habet coadiuctor adiuctos, & quod idem dicendum sit de Delegato, Commissario, Iudice Apost. & Synodali tenet Castro Palao vbi supra num. 39. cum Acosta, & Andradã, in explicat. *Bulla Cruciate quæst. 75.*

Denique probatur, quod coadiutor est eligibilis, & quod allegata in contrarium non obstant, nam in illis loquuntur Doctores de coadiuctorijs concessis secundum dispositiones regulares iuris, sed hæc (de qua in præsentis) habet clausulam specialem officijs, quæ in nulla formula (ex relatis à Garcia, Gonzalez, Barbosa, Castro Palao, & alijs) ad inuenitur, vt dictum est: ergo ex allegatis, in istam nihil potest efficaciter dici, cum eadem species facti probari non possit. Cræbeta *conf. 96. num. 4. vers. circa. 2. Gabriel conf. 156. num. 10. vers. quia consuetudo*

*Indo lib. 2. Cesar. de Graffis decis. 117. vers. 4. unde cum iste. Et sic habetur in vna Tirafonen. 27. Octobris 1600. apud Peña, in relatis à nostro Frances, decis. 856. num. 11. Ex quibus deducitur, quod facta patent, & non facta latent: ergo cum pateat de concessione officiorum, per clausulam *Officijs*, speciale non sunt deneganda coadiutori, per ea quæ latent, & non apparent secus ab inferioribus frustraretur gratia specialis superioris, quod sustineri non potest, *cap. inferior de maiorit. Et clementina ne. Raroni de electione*, alias inferior esset ipso superiori superior, sic Garcia *dist. 4. p. cap. 5. num. 154.**

Ad vltimum quod dicitur. Ad interpretauionem statuti (casu quo illa esseret) recurrendum esse ad obseruantiam in huiusmodi casibus subsequatam nihil concludit contra istam partem.

Nam respondetur, quod magnam agredimur prouinciam, si ad obseruantiam statutorum recurrimus, nam si vera loquendi sunt quæstio est formi dabilis, & sic illam ommito.

Ad casum de quo in præsentì respondetur nullam obseruantiam assignari posse contra hanc partem, nam secundum philosophum, non entium non sunt actiones, & casus omissi nequit dari obseruantia, quia cum sit facultatiuum eligi, vel non eligi coadiutorem ad officia, debet dari casus electionis, & reuulsionis eiusdem, ex actibus enim allegatis, & nõ probatis, aliquid deduci, vel concludi non potest, ex quibus omnibus videtur dicendum, coadiutorem esse capacem, & habilem ad officia cum de concessione speciali illorum constet, quo iure vtens nullam introducet nouitatem, quo manet responsum ad auctoritatem de Balenzuela, *de nouitate non facile introducenda*. Sic sententia salua censura illustrissimi Capituli, quod Deus optimus maximus semper seruet in columbe.

Doctor Ioannes Gaspar de Perisan
Canonicus Coadiutor.